

Συμ. Άρα τα όνειρα δείχνουν το μέλλον όχι όπως δά είναι, άλλα όπως το δείχει ο όνειρευόμενος.

γ) Πόθεν προκύπτει τ' όνειρο;

- I) Άφορμή τ' όνείρου = κάποιο γεγονός, άλλα ενδιαφέρον, ή προηγούμενα, μέρα ή έσπερα.
- II) Η Αΐτια βρίσκεται με τήν ανάμνηση ή είναι συμβατική. Πάντα αΐτια είναι μια όρμη, τάση, έστω και μικρή, συνδέεται φυσικά (φυσική) ή μάγιστα άνηθιμα ή άνωθεν (μύση, πάθος ή ψυχή, έρμηνεία, περιφρόνηση, φόβος ή πραγματικότητα ή υαδ. μερική ή όχι. άλλα προσβλητικά ή φανερωθέν, όθεν πιεστικά, άποδοτική).

δ) Περιεχόμενα τ' όνείρου

- I) φανερό ή έμμετρο, κείνο που θέτουμε ή συμπεραίνουμε.
- II) τ' κρυφό ή χανθέν, κείνο πέντε στο ύποσυνείδητο ή ψυχολογία το άσυνείδητο, ή τήν έρμηνεία ή συνειδητή ή διανοητική ή συνειδηματιών στοιχείων.

ε) Εΐδη των όνείρων: I) Σαφή ή λογικά, τα παιδιά - άσπρη, σύντομα ή χωρίς ένδειξη φέρο πολύ για τήν ψυχολογία. π.χ.

II) Λογικά, άλλα έμπνηυμένα, διότι έμ πρώτα όφειν δέν διαμοιρογύλα π.χ. σσημεί μου πεθαίνει από πανούργα χωρίς να υπάρχει συνδέεται τέτοια.

III) Παραλόγα, άσπρη ή άσυνάρτητα. συστήνα. τα πιο συχνά ή μαζί μετά δεύτερα είναι τα πιο ενδιαφέροντα. Γιατί κρυφά δά μεμύση που οι γάροι λαπόδιδου σέ μείωση ή ψυχική ένέργεια, ένω τήν έδω συμβαίνει :

ς) Έρμηνεία τών όνείρων: Διασάφηση ή νόμος ή μετατροπή του κρυφού περιε-

- I) Βασικοί νόμοι
 - χορήνου σε φανερό περιεχόμενο τ' όνείρου
 - Μεταβίβω επέχει φυσική ή άνομακή σχέση (νελερμηνισμός). Ψυχική άσάμνησά δέν υπάρχει
- 2) Η άνωθεν έπιδοτική ή τήν στο ύποσυνείδητο σιέψη ή σιέψη, που μέ μορφή ένότων πραγματικών ή μάγιστα άπληκώ άναμνησών τήν σιέψη (π.χ. υπό σση λαξιδίς άπό τήν πατέρα στο παιδί που δέν έγινε. τ' παιδί άναμνηστική με τ' όνειρο. θήπει πύ με άσπρη ή τήν ταξιδείει υαδ.

II) ὄνειρμιον ἔργον: Αντίστροφον ἐξ ἀναμύσεως, = ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κρυφοῦ εἰς φανερόν περιεχομένου καὶ τὸ πῶς γίνεται: Ἀπόσεο να' ἐξυγῆ, γαλι' γαμβάνου χυρά ἐξ ἀκαλὰ νὰ γέβου γάρα ἐξ ἀχιδεῖ ὡ εἶλε σοβαρά γερνῶτα. Ἀνι' ἀείναι;

1) ΜΕΤΑΘΕΣΗ: α) Ἐμφραση ἐσδουριάς μέ τ' ἀνι' δέλο π.χ. μωρός εἰς πογύ μωρῶν καὶ ἴη ὄνειρφέλας ἢ κόνινα εἰ δει' τοῦ φδάνει, διότι οἱ ἴσιος ἐσδουρῶν νὰ μωρῶν.

β) Ἀνι' ἀναλάβλαση τοῦ σλουχῆς Α μέ τ' Β. = ἀνι' ὡδους σχέση ἀνα-μετά τ' ὡν. Ἐτοι δημιουφῶνται λα' σύμβογα, ὁ ψυχοναυγῆς ἀνι' τῆ παλέρα κηδ-
^{ἀξία} Παράληρ: Στῆ μελάδου ἔλθονες ὑποσυείδους ἀνάμει μελάδουτα ε' ἄλθονες, ὡσι-μασῆς παρασάδους (ἀνι' δροφῆ ἀξίω - ἔργον τῆ 5^{ης} ἰδιότ., τῆ χορῶν σ' ἄς, γὰ τῆ δισυλάξη ἐξ ὕθου). Δέ συμβαίνει δια γομῆ ὄνειρα.

Ἀπολέπια: Μεγάλη σύγχυση ἢ κερῆλη διαφορά. κρυφῶν ἢ φανεροῦ περιεχ. ἐξ ὄνειρου. Ἐπειδή ποτὲ ἐσδουριάς εἶναι ἀδιδουρίαν ἐν χεχθῶν, παράξενος ἢ ἀναδουρῶν ἀνι' ἡνῆς τῆ μελαμῆτῆ τῶν εἰκόνες παρασάδουτες δια συνείδουση. Πογύ σοβαρῶ καὶ σὸν δῶσιον μέρους τοῦ ὄνειρμιον ἔργου.

2) ΣΥΜΠΥΚΝΩΣΗ: α) Κάθε στοιχεῖο τοῦ ὄνειρου, τοῦ γινῶσκου περιεχομένου ἔχει σχέση με' ἄλλο ἢ ἴσως ἰδέες τῶν γάχιστο (ὅπου οἱ σύνθετες φωνηγραφεῖς ἐξ Francis Galton). ^{κάποιο κοινό στοιχεῖον ἀντιθέτως ὅμοιο ἢ ἀνι' ἀόρατα.}

β) Ἀνι' φραση = Σύνθεση. Δει' ὑπάρχει ἢ διαφῶν; ἀλλὰ καί, συμπυκνωθῶ. π.χ. ἀγνῶτα, + ἀμαρῆα = Νέα κόρη, Μαρία, κρητῆ γάδοι μέ ἀνθῆ καμῆλιας. Δει' ὑπάρχει ἢ ὄχι π.χ. ἀγιος ἢ ἀνάδερμα (ἔχου δὺ σωματεῖα ἀνι' δέλε, ἔτοι οἱ ηρωσογόροι διακτιδύου ὅτι κάσσο ἢ ἴδιον χέξη σημαίνει: ἐν τῶν εἰκόν τῆ αἴη σημαίνει ὑγιῆς ἢ ἀρδενῆς).

γ) Τὸ παχνίδι τῆ ὀμυτήτων: Kosten + Kosten, σεζίνι ἢ σεζίνιη.

δ) Ἀπὸ ποτὲ εἰκόνες συνδέω ἕνα κινουμένον πρῶμα: κέντρωρο, χίμαιρα κη. ἢ ἕνα πρῶσιον τὸ ἐνδῶ μέ ἄλλο ἔνδουμα ἢ βῦ δίνω ἄλλο ὄνομα ἢ π.χ. δρηνιό κινουμένον = σχαρῆο ἢ σιδουρόρρομος.

Παρατήρηση: ^{ἀριάλυ} Καθιστά λόγους δνείρου πύο δυμιροξεδιδυτο. Μαζί με τή μελάδου οχε-
 δου πάλια ουεργάφοται γ' ουμιουροίυ Ιραγεζάου π.χ. Ένεση προπυενίου
 λνή άμυενίου. Διδε πύγε ολό Μόνχο οΐρευδ γ' ου άρεουλά Προπόζαια
 εΐ Πανεπιδυμύΐ. Λοιπόν Προπόζαια + άμυενιον = Προπυενιον = χίμαρες, κένταυ-
 ροι κτλ.

Σημ. I: Δυρβαίνε γ' λνήδου λή ουμπύνωου: Μικ' ύποουειδυη Ιδέα να' ειν-
 προσωπύηλ ασο ποηέ χαπομερέει λή έύδυε περιεχ. εΐ δνείρ. Δυγ. Έχομε
 δυκλωτο γ' άξέπζεμα.

Σημ. II: Μελάδου γ' ουμπύνωου παραυεθύναι γ' ολά ύποεργά ουμπάμαλα,
 ολό άρχο, ολίΐ έμιοουε Ιδέε κεί ολίΐ μενίεΐ.

3) ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ: Δυγ. οί ουέφει υ' έωιδυμίΐη μελαμορφόνουται οέ
 δεαδη, οέ πρ' άξέη. π.χ. Ιόνειρό με με τίΐς μπύζιεΐ, ο' ου ύμην 9 χρουώ.

ἀριάλυ: Μαί δίνε λή αΐδουοη λή φωΐ υ' ή φωή εΐναι δραόη, πολό δέν παύομε
 να' φοίμε. Έσο φαΐναι πύΐ υ' ή ένέργια ου ύποουειδυήΐ εδραι ένεφόνυηλ -
 μεχέηλ δαναάΐ. Μαΐ με τίΐς δυό πρώτεΐ έλέργηΐ δέ έπει, παραμορφώνε γ' υαδο.
 εΐημ ο' περιεχομένοΐ δνείρου.

4) Λογικοποίηση (Βουδνημύΐ έωεξεργαοαχία λή γοηικύ δυοδυέηουη γ' λή λνήμει-
 μνικύ παρδουαοη λή άουεΐδυητων έννοηΐν. Βάφε ουρά οέ ουόρπα γ' ουδου
 γοηια, άμά γ' ο' ψυχαουζυή. Μιθοεΐ να' γήη ή' να' μύ γήη. Ο' ου γίνεηαι
 μοΐάφε με λή έργουά που υδουημε οηΐ έυραδουοη ζέηην χέξέουΐ:
 υάνουμε ουδουκοουΐ ληνυτοΐ, παρομοπόουη κτλ.

α) Γίνεηαι πρώτα ολό άουεΐδυηλο π.χ. μιά ορδυ άριδυμύηλ πρξέη ή' πρόβου-
 με ζέηαι ολό υ' πνο που δέν έχουδου ολό έΐπνο. Δυηήμε περιπύωη πέμπυη. ...

β) Πκρξέηη ωρξέηη ολό ύποουειδυητο ουνεΐδουηλ πκρξέηηο όνερο υ'
 κ' ο' ουμηνέηαι ο' ή έγνε μελάδου ο' άγ' η υ' ημιά εΐ ύποουειδυηΐ - Μυοκίΐά
 ουηοηοημύΐ - υαΐ

γ) Όσο πιο άδυνατέμο είναι τόνειρο τόσο πιο δυνατό είναι τό μύθος, ή αντίθεση και περιφρόνηση που έχουμε, *σεφιδόλην εσώδουμα*

δ) Όταν βγέπη πύι δέ μπορεί νά μιμηθί, υπάρχει διχασμός τής βολήμου, άπό δύο παρορμήσει.

Παρακίσηση: Η επεξεργασία αλλη σφρβαίνει ή σόν ξύπνο μας. Γι' αυτό έχουμε παρα-
δοσει τής γλώσσας υηθ.

5) ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ: Δυό σχηματισμοί σιέπειν: ο σφειδύλι ή ο άσφειδύλι ή μάλλον αντί-
σφρα. Στο σφειό τής σφκίησις τιν (μελαζύ προσσκαδύτς ή ύπποσφειδύλου) σέκειαι
ή λογοκρισία, ώστε όσα είναι άνήθυμα ή άπσφουροσκά γιά τί δα' μαι νήρδσπεφν
α) άπσφουροί ή μελασφρβόνελαι ώστε νάναι παρασάγμα σφ' σφκίησις, εώπε επέ-
σφρα ή άσφίματτα γά νά μί ταραχθί ο σφπτο.

β) Χάρη σ' αλλη τόνειρο εώσηα ή ήρησφα ξεχριέλαι, εώλοί

γ) Στόν ύπνο ή λογοκρισία είναι χαχαρώλεση - ο σφ' σφκίησις ελσόδου νου-
μέλαι. Νά, χεθί ή παρομοίωση.

Παραμύση: Έρεθισμοί άπ' έξω ή ύρα τού σφπτο, λσκαίν επίφραση άπάνω σφ'
περιεχόμενο τς ύπνο, άλλά όχι ποσού μερσίμ, σφμσδαί (πεφρά' μελα
πογα' τς πόσειζαν).

δ) Αλλη παραμορφώνει τόνειρο, γκλί διέπει ~~ή~~ μελάδσει, ή μελαμφέση ή εώδου-
μιώ ή άποδέχλιμε πύι σχεδού σφει σί επ' άμίτες είναι σεφουαμιές. Όδεν

ε) Έργο τής τς σίμβολα. Αίττα δέ έχουν καδ' εώττα άφροδιότιαν. Πλήσων όρμσ προτε-
σντα εόχο σφίν έρμινεία. Μερμά: βασιγίς, -ισσα (σφει), δωμάλο (σφναίνα), θυρέσ (εφιστίες
σπέ τού σφμαλο). Αίχμηρά, μαυρά ή σφμηρά όργανα, κορμοί δένδρων, βασιμπίες
(= ~~ήρησ~~ τς άνήρα). Έρμάρια, κουλιά, άμαζεις, δερμασφεις (μύριο γκαίικς). Άερόσδαλο
(διεφερμίνο μύριο). ρούχα (= γήμικα τάνιδέλο). ταξί' δι (= δάναλο). Νερό (= γέννα) υηθ.

Περίπου 100 θγα-όγα. Άλλά σπάχων σίμβολα άμφοτερόφθα (πορδαιήκ, γρόμ
άλομμά (γμσγ) ή ποιμίζεις σφμσδής τής πό γεντιμώ, ή ? ά πιο ^{πορ} εώδαιώ
(ύγιμα' τής μελάδσει, Σφμπίωνησς ή Δεσφμαλοσφίησς).

5. Επίλογος.

- α) Γενικά συμπεράσματα: I) Τόσο λάζαρνα όδο και λόνκρλινα όνειρα = από άπρωδιμένη έπιθυμία.
 II) Απρωδιαι ή ή ίδια ή έσοδορία ή οι ιδέες πού σχελίζονται μαζί τους. φόνος, σχέδιο φόνου.
 III) Άρχος δία όνειρα και άπ' αλώ διακοπή όπνου σημαίνει συνήδου μερική μελαμφίεση και άλοση χογουρισία (Άρχος = Παλιά έσοδορία άπρωδιμένη πρό πομου και μη παραλαποινειδα). Υπάρχουν ή βραχνάδες (μαλαδιπλιμά) χωρίς άρχος και σχελίζονται με κάποιια χαρά. IV) Όσο πού λόνκρλινο τόσο ταρχήντης
- β) Δεν έξυμειται τό δέμα μιας διαμερι μίλλ όκυρα - Δέν διάσχονδόμε όμεις πιά τά χειρόματα προσκυλιά όνειρα ούτε ή πιά τά λυεπαδυλιά. Τα δαίερα ο Freud τά παραδέχεται, όπως ή λιν λυεπαδυλιά, τά πρώτα όχι.
- γ) Η χαρά ή ήζόπη κοβερτου ή ήζόπη μας. Αν βρούμε τον τρόπο να βρούμε μέ πόλυ χαρά, πράγμα πού προέρχεται ζωόζιυ έξαρση και ζιυ έξουγίνιση ζιυ ένδύκλιου μας, και μέ χειρόμα ή χωρίς ζιυση τότε και τά όνειρά μας δάται πιο ζηυιά, πιο ήθια με' όχι έφιαζιες - βραχνάδες. Όλλε τά χειρόματα προσκυλιά ούτε τά μαυλιά όνειρα δά χρειάζονται. Η έσοδιμήνυ πρέπει να ππολέυουμε πιά δά μας άδαγγήν με' άπό' λουτο τό ναυό. Η έσοδιμήνυ δάγγήν λον άνδρωπο. Τότε δάχουμε όμοιμα πού ευγυηιά ή πού ζηυιά όνειρα. Και τά όνειρά ζου καδειοί δά επιμυρώνονται πού εύίαση. Άπό' έδχιυδόμε.